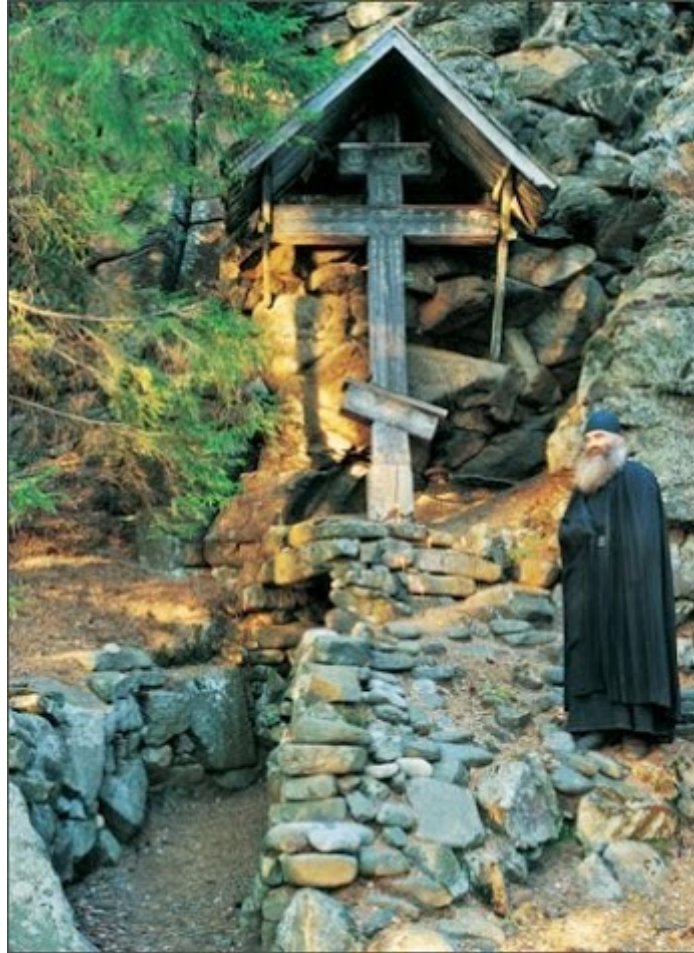
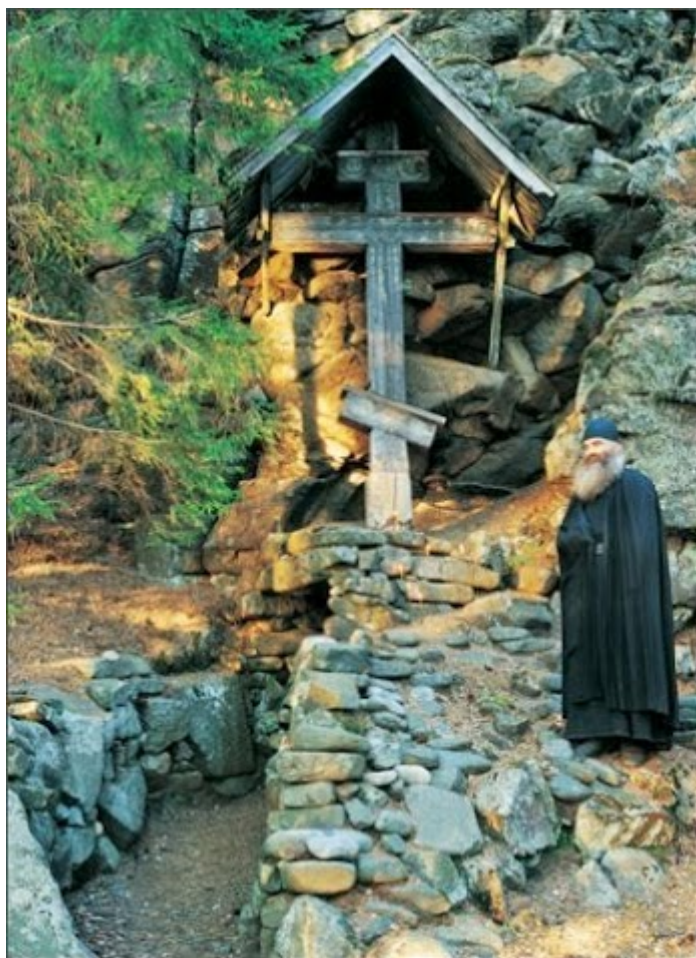

12 Σεπτεμβρίου 2015

Η καλύτερη παρηγοριά για τους θλιμμένους είναι η επίγνωση των αμαρτημάτων τους ....

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Το πρώτο σου γιατρικό, το πρώτο παυσίπονο που θα πάρεις στον καιρό των θλίψεων, ας είναι τούτος ο καλός λογισμός, που αναφέραμε και πρίν, ότ αι για τις πολλές σου αμαρτίες σου άξιζαν χειρότερα δεινά. Και μην τολμήσεις να πεις, όπως μερικοί ανόητοι, ότ δεν έχεις κάνει κανένα κακό. Όλοι έχουμε αμαρτήσει, με τον ένα τρόπο ή με τον άλλο. Όταν οι άγιοι Τρεις Παίδες μέσα στο καμίνι δόξαζαν το Θεό λέγοντας, “Άς είσαι δοξασμένος Κύριε, γιατί με ακρίβεια και δικαιοκρισία ξεσήκωσες όλα τούτα εναντίον μας, εξαιτίας των αμαρτιών μας” (Δαν., Προσ. Άζαρ.: 2, 4), τι να πούμε εμείς; Όταν ο μέγας Παύλος ομολογούσε ότ είναι ο πρώτος των αμαρτωλών (Α΄ Τιμ. 1:15), δεν θα είμαστε αναίσθητοι και θρασύτατοι αν αρνηθούμε τη δική μας αμαρτωλότητα;

Όταν, λοιπόν, σε χτυπήσει μια συμφορά, αναλογίσου πόσες φορές παραβίασες τις θείες εντολές, πόσες φορές υπερηφανεύθηκες, θύμωσες, αδίκησες, έβρισες, υποκρίθηκες, συκοφάντησες ή μ΄οποιονδήποτε άλλο τρόπο έσφαλες ενώπιον του Κυρίου, από τον οποίο τόσο έχεις ευεργετηθεί, και απέναντι στους συνανθρώπους σου, τους οποίους οφείλεις ν΄αγαπάς σαν τον εαυτό σου. Και τότε θα παραδεχθείς

και θα ομολογήσεις με ντροπή, ότι και αυτή και άλλη βαρύτερη παιδείυση έπρεπε να σου στείλει η δικαιοκρισία του Θεού, πού, όπως δεν αφήνει αρετή αβράβευτη, έτσι δεν αφήνει και αμαρτία απαίδευτη.

Αν για έναν και μόνο υπερήφανο λογισμό τιμωρήθηκε τόσο αυστηρά ο Εωσφόρος, πού σαν άγγελος ήταν το εκλεκτότερο δημιούργημα του Πλάστη, πόσο πρέπει να τιμωρηθείς εσύ, ο άνθρωπος, πού τόσες φορές και με τόσους τρόπους έχεις υπερηφανευθεί ενώπιον Θεού και ανθρώπων; Αν για μια και μόνη παράβαση εξορίστηκε ο Αδάμ από τον παράδεισο, τι πρέπει να πάθεις εσύ, που τόσες παραβάσεις και ανομίες κάνεις καθημερινά;

Με τέτοιες και άλλες παρόμοιες σκέψεις θα παρηγορηθείς και θα καταλάβεις πώς οι θλίψεις, που δοκιμάζεις, είναι ασήμαντες μπροστά σ' αυτές που θα σου άξιζαν, όταν μάλιστα έτσι καθαρίζεσαι και αποκτάς ελπίδα σωτηρίας. Γιατί είναι σαν να χρωστάς σε κάποιον χίλια φλουριά, κι απ' αυτά να πληρώνεις μόνο δέκα στο δανειστή σου, που σου χαρίζει μεγαλόψυχα τα υπόλοιπα.

του μοναχού Αγαπίου Λάνδου του Κρητός